

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste

Octombrie 2019

“Se năpustesc peste mine ca furtuna, să mă pună pe fugă!”

(Habacuc 3:14)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:
Considerați durerile ca și când ar fi trecut!

Mulți dintre noi am fost loviți de vâltorilele vieții. Unii au fost măturați cu totul de furtuni în care partenerii de căsătorie, copiii, părinții sau prietenii au devenit în mod neașteptat dușmanii noștri. În astfel de cazuri, familiile, bisericile și instituțiile sunt împrăștiate în cel mai scurt timp. Lucrurile dragi nouă se sfărâmă. Vâltori de pasiune despre care nu am crezut niciodată că ar putea exista în noi - iubire nelegitimă, poftă irezistibilă pentru faimă sau bani, tentații de a juca, bea sau de a folosi droguri, excese de mândrie, mânie sau ură - au distrus tot ceea ce am considerat sigur în viața noastră materială și spirituală. Aceste vâltori devastează de asemeni națiuni întregi.

În urmă cu peste 200 de ani, trăia în Anglia un cizmar pe nume William Carey 1761-1834. El obișnuia să aibă hărți vechi ale Indiei și Chinei pe pereții atelierului său. În timp ce batea tălpile de încălțăminte, se gândea la sufletele pierdute din țările respective, se ruga pentru ele și plângea. În cele din urmă, în loc să trimită daruri misionarilor, a mers el însuși la necredincioși și a adus mii dintre ei la mântuire. Vă sugerăm să luați o hartă sau un glob și să răspândiți cuvântul lui Dumnezeu în fața ochilor voștri. Gândiți-vă un timp la imensele teritorii în care Hristos nu este cunoscut. Aveți compasiune pentru milioanele prinse în vârtejul agresiunii comuniste și islamice. A trăi în împărăția lui Hristos înseamnă a fi preocupat de întreaga lume, deși este posibil să trăiești și să mori o ființă

CITEȘTE ȘI DĂ MAI DEPARTE!

limitată. Ce ar trebui să facă un creștin când se confruntă cu un uragan? În loc să se înfricoșeze, el ar trebui să îl privească drept în ochi; atunci va avea o surpriză plăcută. Ezechiel a văzut un vârtej apărând dinspre nord și „din mijlocul acestuia au apărut sub înfățișarea unor ”îngeri speciali”(Ezechiel 1: 4,5) Există îngeri ai harului și în vârtoarea vieții tale, pe care îi poți chema. Cu toții putem evoca în imaginația noastră o persoană absentă și putem conversa cu ea mental, dar evocarea nu o face să și apară. Dacă evoc un înger, el răspunde în mod real. Prin urmare, depinde de noi să vedem îngerii în vârtoarele care par să ne distrugă viețile. Acești îngeri ne vor mângâia. Deși avea doar patru ani, copilul unui martir creștin rus FRIESEN, a pus o întrebare rezonabilă: „De ce tata rămâne atât de mult în rai?” Din păcate, el nu a primit răspunsul corect. Cei care au murit pentru Hristos nu rămân doar în ceruri, ci primesc o nouă misiune. Un „nor de martori” din toate epocile care sunt în viață și îi întăresc și îi înconjoară pe credincioși. (Evrei 12: 1) Când eram în închisoare sub comuniști, la carceră. am simțit apropierea pastorului evreu omorât FEINSTEIN, un predicator care a jucat un rol în convertirea mea înainte de a muri ca martir. Cei care au suferit foarte mult pentru credință sunt înconjurați de îngeri și acest nor de martori. Ei predică așa cum alții nu pot. Evident, o persoană care a purtat cu voioșie o cruce grea vorbește cu o voce diferită de cea a cărei cunoaștere este doar din cărți. Preotul ortodox român CALCIU a suferit în închisorile regimului comunist din România șaisprezece ani. Se poate sesiza acest fapt când citiți predicile care au dus la o nouă arestare. În ciuda întregii suferințe, el a scris: „Fără înviere, omul ar fi cea mai nefericită ființă de pe pământ, pentru că plantele și animalele nu știu că vor muri, în timp ce noi suntem bântuiți de ideea: "voi muri, poate chiar azi, deși sunt tânăr". Ateii interzic orice credință în înviere. Dar fără ea, care este sensul intervalului scurt dintre naștere și moarte? Ateii înșiși se tem de propria dispariție când mor. Au fost ridicate mausolee conducătorilor lor, un substitut tragic pentru aspirația înăscută a sufletului spre eternitate. „Iisus ne-a oferit o moarte fără teamă, o înțelegere între moarte și fericire, deoarece El a oferit garanția că moartea nu este un sfârșit, ci începutul vieții veșnice”. CALCIU a văzut îngerul în mijlocul vijeliei. Deoarece există îngeri în furtună, sistemul ateu nu a reușit să distrugă credința. Când treci prin apele adânci ale suferinței, mai există încă o cerință: **considerați durerile la trecut**. Iisus, deși s-a simțit abandonat când a fost ridicat pe cruce, nu a spus, așa cum cineva s-ar putea aștepta: „Dumnezeu meu, Dumnezeul meu, de ce mă părăsești?” ci mai degrabă, "De ce M-ai părăsit?" A folosit timpul trecut. Spiritul omului poate anticipa evenimentele viitoare cu bucurie sau tremurând. În același timp, poate plasa evenimente prezente în trecut. Pentru Isaia, Dumnezeu a dat înapoi cu zece trepte umbra pe ceasul solar. (II Împărați 20:11) Dacă regele a avut dureri la ora 16:00, durerile ar fi apărut la 6 a.m. De aceea, durererile dispăruseră. Și noi putem avea acest privilegiu. Ne-am putea îneca durerea în toată suferința trecută a oamenilor lui Dumnezeu, de-a lungul istoriei. Am primit multe scrisori de la creștini care, atunci când se confruntă cu vârtoarele vieții, gândesc la fel. Într-una spune, „La citirea celor scrise de tine și văzând imaginile celor închiși sub dictaturile comuniste pentru că au predicat Evanghelia, am plâns cu multe lacrimi”. Un alt creștin mi-a scris: „Exemplele de curaj și dragoste pentru Hristos arătate de cei ce au suferit în țările comuniste mi-au alungat frica”.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre

Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

Pastorul penticostal Costache CODREANU

A fost închis 10½ ani în România comunistă. A fost subiectul unor torturi extreme în interiorul unui “robot de bătut.” Citiți mărturia lui în buletinul din 10/2016.

Pastorul baptist Oleg Perbikovsky a îndurat 2 ani de închisoare comunistă în fosta Uniune Sovietică pentru transport secret de literatură creștină. A fondat 4 biserici. Citiți mărturia lui în buletinul din 10/2016.

Pastorul penticostal Ilie Neamtu a fost torturat de comuniști să dea declarații că nu va mai evangeliza. El a răspuns: “mâna mea dreapta va semna, după ce mi-o veți tăia.” Citiți mărturia lui în buletinul din 10/2016.

Pentru mărturia lui creștină **Zâmbrian Melian** a fost condamnat la 8 ani de închisoare în România comunistă. El scrie: “Nutream nădejdea sfântă adusă în sufletul nostru de Sfântul Duh.” Citiți mărturia lui în buletinul din 11/2016.

Creștini ajutați cu darurile voastre

5 Ani de Închisoare Comunistă pentru Celebrarea Sfintei Împărtășanii!

“(Vă salutăm cu versul biblic:) *Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță și am venit pe la Tine?*” Drept răspuns, *Împăratul le va zice: "Adevărat va spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut."* (Matei 25: 39-40)

Dragi frați în Hristos! Stimați lucrători ai Samariteanului Milostiv (asociație non-profit locală din Republica Moldova prin care misiunea noastră distribuie ajutoare creștinilor care au fost închiși pentru credința lor în timpul regimului comunist în Uniunea Sovietică.) Dragă frate Vasile Tașcă (liderul nonprofitului de mai sus)! Vă răspundem la scrisoarea dvs. Suntem Tevs

Ivan Frantzevici și sora Lydia Ghenrihova. Scrisoarea ta ne-a mișcat inima și vă mulțumim. Cine suntem noi? Amândoi împlinim 80 de ani în acest an. Ne-am născut și locuim în satul Mirolyubova, districtul Omsk, Rusia. În februarie, atât eu, cât și soția mea, am avut a patra operație. Ca rezultat, mă simt destul de bine, dar soția mea nu mai poate merge singură, are nevoie de un scaun cu rotile. Îi mulțumim Domnului că El este doctorul doctorilor și avem încredere în El că El ne va vindeca. Am fost botezat în 1962, iar soția mea Lydia în 1961. Cu doisprezece ani mai târziu (în 1974) am fost hirotonit ca slujitor în biserica locală. După hirotonirea mea ca pastor, am reușit o singură dată să celebrăm Sfânta Împărtășanie în biserica noastră. Am fost arestat la 6/19/1974. Interogatoriile au durat câteva luni și am fost condamnat la 5 ani de închisoare în baza Codului penal sovietic obișnuit, în baza căruia majoritatea creștinilor au fost condamnați ca fiind „împotriva ordinii sovietice”. Mi s-a oferit libertatea în schimbul colaborării cu autoritățile (cu Poliția Sovietică Secretă, KGB). Am refuzat categoric această propunere de libertate și am ales închisoarea. Am fost eliberat din închisoare în 1979. În acești 5 ani de închisoare mi s-a solicitat în mod repetat colaborarea cu autoritățile. Am refuzat. Am fost amenințat în mod repetat că nu voi mai fi eliberat din închisoare și nu îmi voi mai vedea niciodată familia. Le-am răspuns că Voința Domnului trebuie să fie îndeplinită în orice moment. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a protejat și nu mi s-a întâmplat nimic mai rău. Și acum la vârsta de 80 de ani, împreună cu soția mea Lydia, îl urmăm și îi slujim Domnului în măsura puterilor noastre. Îi cerem lui Dumnezeu să binecuvânteze lucrarea pe care o faci. Cu multă dragoste din partea fratelui tău, Tevs Ivan și Lydia ”

Creștini ajutați cu darurile voastre

Pantukhova Olga Gheorghievna Cinci Ani de Închisoare Comunistă pentru Impărțirea de Tractate Creștine

„Pace vouă, dragii mei! Vă salut în numele Domnului nostru Iisus Hristos! Vă mulțumesc sincer pentru că v-ați amintit de prizonieri (pentru credință) și că i-ați ajutat. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze din plin, pentru că și noi am fost condamnați la închisoare pentru Evanghelie și pentru credința noastră în Dumnezeu. Nu am acordat importanță cămii și sângelui; nu am încercat să cruțăm anii tinereții noastre. M-am născut în 1950, în orașul Nikolaev, Ucraina, într-o familie cu părinți credincioși. În anii de școală, mulți m-au batjocorit pentru credința mea în Dumnezeu. M-au forțat să particip la piese de teatru de amatori (ateiste) și, pentru că am refuzat, mi-au subminat studiile dându-mi note mici. După ce am terminat școala, nu am mai putut merge nicăieri în altă parte pentru a studia, pentru că am fost marcată „Baptist” cu o notă scrisă cu creion roșu pe documentele mele oficiale. Am mers să lucrez în fabrică. Șeful m-a întrebat de ce nu sunt membră în Komsomol (Organizația Tineretului Comunist?) I-am

spus: „Cred în Dumnezeu.” - „Ei bine, alege: Dumnezeu sau Universitatea. Nu vom permite celor care ne reprezintă sau conducătorilor noștri să fie bapțiști.” I-am răspuns: „Ia-ți Universitatea, eu îl aleg pe Dumnezeu.” Nu am greșit în această alegere. Am fost hotărâtă să-L urmez pe Domnul și la nouăsprezece ani am făcut un legământ cu Domnul meu Iisus Hristos în apa botezului. Aveam o mare dorință să le spun oamenilor despre Dumnezeu. Pentru aceasta, au organizat o ședință publică de Komsomol pentru a mă condamna și a transfera cazul la o instanță de judecată. În acest timp, am fost amendată în mod repetat pentru participarea la întrunirile bisericii. Chiar și când eram strânși în propria locuință, pentru a-mi sărbători ziua de naștere, poliția a venit și am fost amendată cu treizeci de ruble. O soră și cu mine am decis să reproducem la șapirograf niște pliante creștine și să le distribuim în oraș. Prin harul lui Dumnezeu, am distribuit de șapte ori astfel de fluturași în oraș, chemând tinerii, să devină creștini. Fluturașii noștri au indicat frecvențele radio ale emisiunilor de la postul de radio creștin Monte Carlo. Unii oameni au dus fluturașii la serviciile secrete sovietice, KGB. Aceste activități au dus la arestarea mea. În aprilie 1972, la 24 de ani, am fost condamnată în baza Codului penal al Ucrainei sovietice. Mulți studenți au fost adunați în sala Curții de Apel pentru a-i batjocori pe credincioși. Am fost condamnată împreună cu fratele meu A.T. Rublenko. Participanții comuniști au fost atât de incitați încât chiar au strigat că ar trebui să fim omorâți cu pietre. Procurorul a cerut o pedeapsă de 10 ani, dar până la urmă am fost condamnată la 8 ani de închisoare (5 ani într-un lagăr general de muncă și 3 ani de exil în Siberia.) Intrând în închisoare, am văzut ororile lumii acestea a infractorilor de drept comun, a tâlharilor. În celulă, îngenuncheam și mă rugam. Pentru aceasta, unele femei m-au amenințat că mă vor ataca. Dar mulți ascultau mărturia lui Dumnezeu. Doi prizonieri s-au convertit și au devenit creștini. În lagăr, mulți m-au persecutat. Nu mi s-au dat scrisorile trimise de familia mea. Am fost lipsită de ceea ce mi-a fost trimis ca pachete alimentare. Autoritățile au inițiat percheziții ample în celulele noastre pentru a găsi măcar ceva de care aș fi putut să fiu acuzată. Înceau să mă împiedice să vorbesc despre Dumnezeu cu oricine. Un ofițer din închisoare chiar a spus: „sunteți mai răi decât ucigașii, ar trebui să fiți ținute în închisoare pe viață”. Iar procurorul în instanță a spus: „Ar trebui să putreziți în închisoare și vă vom arunca cadavrele la urșii polari”. La sfârșitul termenului de cinci ani de închisoare în orașul Odessa, Ucraina, m-au deportat în nord, în satul Solnechny, Republica Socialistă Sovietică Autonomă Yakutsk, (în Siberia la peste 6.000 de km distanță. În mod intenționat, KGB deporta creștinii cât mai departe de familiile lor, pentru a evita vizitele în familie, permise pe hârtie de legea sovietică. N. Ed.) Când am fost deportată, pentru a ajunge la destinația finală, am trecut prin opt închisori teribile de tranzit. Am văzut atâta suferință, adevărate coșmaruri. La sosirea în lagărul de muncă din închisoare, am fost din nou batjocorită pentru că eram creștină. Am fost intens supravegheată. M-au chemat la poliția secretă locală sovietică, la biroul KGB și m-au supus interogatoriilor de câteva ore cerându-mi să devin informatoare, trădătoare. Pentru că am refuzat să colaborez cu KGB, m-au amenințat că nu-mi vor permite întoarcerea acasă la sfârșitul termenului de deportare. M-au amenințat cu un nou termen de închisoare. Am reușit să informez pe ascuns Biserica de afară despre aceasta. Mulți frați și surori au scris petiții autorităților sovietice. Prin harul lui Dumnezeu, cel puțin în cazul meu, termenul de deportare nu a fost prelungit. M-am întors din închisoare în 1982, când aveam deja 32 de ani. Dumnezeu mi-a trimis un soț cu frica lui Dumnezeu. Și, deși căsătorită și însărcinată, am început din nou munca misionară clandestină. Cu mare risc personal, pregăteam hârtia folosită pentru publicația secretă baptistă Khrestianin (Creștinul). Am continuat să fiu amenințată în multe alte moduri. Acum sunt văduvă, am șase copii. Trei dintre ei, cei mai în vârstă, au propriile familii, în timp ce, cei trei tineri încă nu sunt căsătoriți. Îi mulțumesc Domnului meu iubitor pentru tot ce am în viața mea! Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe deplin! ”

Orfani și Copii Dezavantajați Ajutați cu Darurile Voastre

Scrisori Primate de la Copii din Orfelinatul Agape

Pe parcursul lunii august 2019, unul dintre contribuitorii noștri a vizitat Orfelinatul Agape aducându-le ajutorul lui și al nostru la Orfelinatul Agape. Acest orfelinat a fost început în 1993 în orașul Pașcani, România, de pastoral decedat Richard Wurmbrand și soția sa, Sabina. Găzduiește acum 36 de copii și este gestionat de cuplul creștin Carmen și Dorin Gavril. Unii dintre copii au scris scrisori emoționante. Numele de familie nu sunt dezvăluite.

“De la Teodora – Ana, A.: Am 19 ani și am ajuns la orfelinatul (Agape) când aveam doar un an. Mama și bunica nu aveau nici un mijloc să ne crească. Mama (ne-a abandonat) plecând în străinătate, în Grecia, iar tatăl meu a plecat în Constanța. Am ajuns aici împreună cu fratele meu (mai mare) Paul (care avea pe atunci cinci ani) acum 23 de ani. Am terminat clasa a XII-a, va trebui să trec examenul de bacalaureat și apoi vreau să studiez pentru a deveni profesoară. Orfelinatul Agape m-a ajutat într-un mod frumos. Este cel mai bun orfelinat!”

Bianca's

“De la Bianca N. – 21 de ani: am ajuns în Orfelinatul Agape acum 10 ani când tatăl meu a murit. Am fost în grija bunicii noastre care, din cauza stării sale de sănătate, nu a putut să ne ajute. Am alte două surori gemene Stefana și Sabina, ambele având acum 18 ani. Nu am informații despre locul unde se află mama noastră. Studiez la universitatea din Iași pentru a deveni asistent social. După ce voi termina studiile, sper să găsesc un loc de muncă și să pot strânge încet câțiva bani pentru a-mi construi o locuință, astfel încât să-mi pot ajuta surorile mele mai mici.”

Bianca's Grandmother Dilapidated House

“De la Elena – 12 ani: Am ajuns la Agape de când mama a avut grave probleme de sănătate și i-a fost imposibil să ne crească. Am fost îngrijiți de bunica noastră, înainte ca aceasta să moară. Aveam 4 ani ani numai și nu-mi amintesc bine familia (situație din care am scăpat.) Aș vrea să devin medic, deoarece îmi place să ajut oamenii. Aici, la Agape, este bine. Am aflat de Dumnezeu și mă pregătesc pentru ceea ce încerc să devin. Mă simt ca trăind într-o familie adevărată.” (Elena avea 7 ani în imagine.)

De la Florin - 11 ani: am venit la Agape împreună cu fratele meu Ionel în mai 2017, când mama noastră ne-a abandonat. Vreau să devin predicator!

Orfani ajutați cu darurile voastre*

Sus, Roxana când avea 10 ani

“Numele meu este Roxana Anamaria S.

Am 18 ani și am fost crescută la Orfelinatul Agape de când aveam doar opt ani. Tocmai am început clasa a 12-a, la sfârșitul căreia, anul viitor, va trebui să trec examenul final de Bacalaureat

Acum opt ani, mama a murit într-un accident de mașină când venea de la locul de muncă. Mama era căsătorită cu tatăl meu vitreg, care cu greu avea alte venituri în afară de o pensie derizorie. Mama a fost principala noastră susținătoare a familiei.

După terminarea anului de liceu, intenționez să studiez medicina. A fost visul mamei mele, așa cum și-a exprimat dorința: „să ajung să fiu cel mai bun medic al orașului nostru!”

Sunt fericită că am ajuns în acest orfelinat și rămân recunoscătoare tuturor, pentru că mi-a indicat calea cea bună, permițându-mi să am propriile alegeri, atât spiritual pe calea adevărului, cât și prin selectarea în final a unei cariere adecvate.

Creștini ajutați cu darurile voastre

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казакстан
411	Курян	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казакстан
413	Романов	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1958	Украина
416	Барнел	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варовин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лашенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ташенко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
423	МАРЧЕНКО	Станиславо	Поллович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Озмекко	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Милан	Михайлович	1960	Эстония
427	Федеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Австрия
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Австрия
429	Богодирков	Александр	Валериевич	1962	Эстония
430	Миньков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplul de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini bapțiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și alți 110 din alte țări. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile disponibile pe internet la

<http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

**RON: RO27RNCB0068149171380001,
USDollar:RO97RNCB0068149171380002,
EURO: RO43RNCB0068149171380004**